

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טל 26785
ת.ד. 136, מען למברקים: טל 60100
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס טשא סהם בע"מ, ת"א, טל 62239.
התפוצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:
מנשה ברדוויץ, שיינץ נלור, יליזבט גליצקי, רודף הורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון, אוסקר סאביר, אלכס ססיס, אביבה ססו, עמוס קינן, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.6 י"ג

מנות מופרות. דבר זה הוכח השבוע בצורה מאירה, כאשר נודע על המעשים המחפירים של ייגאל כלפי ארוסתו לשעבר, אותה ניצל עד הפרוטת האחרונה ורק אחר-כך לכלבם. אני שואל את עצמי עתה אם חסאנו כלפי חפקידנו כאשר נמנעו מלגלות בעוד מועד את דמותו של מוסיגוון ברבים. יתכן שלא היה מעו לנהוג כפי שנהג, לולא הת רגל למחשבה שהוא יכול לבצע בפרהסיה את המעשים המבאשים ביותר, מבלי ש הדבר יגרוור אחריו תגובה. על כל פנים, אפילו היה מותר לנו לש תוק כאשר כיוון ייגאל את מעשיהם של כלפינו, שוב אין לנו הזכות לשתוק כאשר הוא פועל נגד אשה חסרת-ישע, ושוארה לבדה בארץ זרה, ללא אמצעים והגנה, ואשר איים עליה ש"יהרוס אותה". כך נאלצים אנו עתה בכל זאת לפרסם את הדברים שהיו ידועים לנו בשעת הצגת הבכורה של זרוק אותו לכלבים, ואשר במרנו או אומר לנגום. כל דרך אחרת לא היתה אלא מעילה בתפקיד.

★ ★ ★

מי שירצה באמת להוכיח שסלחנות מופ רות היא חטא ציבורי, יכול למצוא את הראיות לכך בפרשת יחסינו האישיים עם ייגאל.

לפני שמונה שנים, עת השמיץ ייגאל בצורה כה מחפירה את חטיבת גבעתי ב בערבות הנגב, בא אלי וביקש את עזרתי. רק אתה יכול לעזור לי, התחנן בפני. יהיה משקל לדברך אם אתה, כאש גבעתי שנפצע בקרב, תכתוב נגד הנסיגות לפוצץ בכוח את ההצגות שלי".

כמו כל לוחמי גובה כעסתי על חוצפתי של ייגאל, האיש שלא לחם, שהעליב את החיילים. אולם כתבתי מאמר בעתון ארבעת של הארץ, בו טענתי כי בחברה חופשית אסור להשתמש בכוח-הזרוע גם נגד מחזה שמיץ (אגב, דיעה שהוספתי לדגול בה גם כאשר צעירים שונים באו אלי והציעו לערוך הפגנות נגד זרוק אותו לכלבים).

דומני שהייתי האיש היחיד בארץ כולה שהגן או על מוסיגוון. שילמתי על כך מחיר יקר. מפקד החטיבה, שמעון אבידן, אדם שאני מעריך אותו ושדעתו חשובה לי מאד, קרא לי ונזף בי קשות על מאמר זה.

מאז ביקר ייגאל מאות פעמים במערכת העולם הזה, תמיד כזי לבקש טובה. כשבקש לשלוח לו את העתון לאמריקה, בכל שנות שהותו שם, עשינו זאת — למרות שלא שילם עד היום אפילו את דמי המשלוח. כשביקש פרסומת לספריו, נענינו לבקשתו. מדוע עשינו זאת? מדוע השתקנו — או ניסחנו בצורה עדינה — את הפרטים ה ביוגרפיים המבישים, שהיו ידועים לנו? איני מוצא שום תשובה אחרת זולת זו: שהתיחסנו אליו כאל אדם שאינו אחראי למעשיו, ושעל כך אין כל טעם להענישו.

אני יודע עתה שזאת היתה טעות. לא נשאר לי אלא לבקש את סליחת הציבור. *אורי אבנרי*

ק. עדין, תל-אביב

מכתבים

מיד ביום הופעתו, מכלי לפתוח את דפיו, נראה מה תהיה תנועתו של גאון העורר, כשיחזרו אליו כמה רבבות נפסדים. אם הפסדנו את כספנו, נספדו בכבוד. דבורה ישי, חיפה

רשימות של העורך על שערורית עתון הדרו והיטל מס המסעות (העולם הזה 1067) היתה אחר היתוחים המבריקים והר אמיתיים ביותר שקראתי אי פעם על המבנה החברתי של מדינת ישראל. קראתי ב העולם הזה פעמים רבות מאמרים נגד שיטת השכר והמגבות, אולם אף רשימה לא שיתכנה אותי כמו הרשימה האחרונה, לאו עלולה שיטה זו לרחפנו.

גיוור פרנקל, תל-אביב

רחובות הנהר הגדול
חבל שלא שאלתם אותי את דעתי על שמו של הרחוב שלי. הייתי עונה לכם תשובה שהיתה מועזת לא רק אתכם, אכל בלי דמעות, דעתי היא שבחנינה מוסרית אין לשלול את ההלפת שמות הרחובות. שמות הרבוב נקבעים על-ידי רוב כמוצת העיר, יהיה למפלגה מסויימת בשנה מסויימת. אותה הצדקה יש לרוב של מפלגה אחרת בשנה אחרת. להחליף שמות של רחובות שאינם לרוחה. השיטה הנכונה היא להקים ועדה בלתי-מפלגתית לקביעת שמות רחובות, ולהוציא ענין זה כליל מתחום ה מועצות העירוניות המפלגתיות.

פגישת קוראים
שמתי לקרוא ספריו של נמצא קורא בעל יומה, המוכן לארגן פגישת קוראים של קוראי העולם הזה (העולם הזה 1067). זה זמן רב שרעיון מסוג זה עלה גם במוחי. הדיעות המובעות מעל נבי העתון, ואשר נוכחתי לדעת כל ה רווחות גם בקרב ציבור קוראים נרחב, יכולות לשמש בסיס ליוכחים והחלפת דיעות, כדי לקטש ולנגש

הצד השני של הכלכלמן

עמדה ברורה לגבי בעיות כה רבות, ש העולם הזה מטפל בהן. ניסים בכר, תל-אביב

קראתי את מכתבו של הקורא בן שאול, בקשר לפגישת קוראים. אינני בכור שלפנישה כזאת יש טעם כשיא מאורגנת על-ידי הקוראים. הצער הנכון הוא שהמערכת תזוום פגישות עם קוראיה, בדומה ליוכחים ור משפטים הצעירים שנחננים לארגן בעבר. משה לביטוב, תל-אביב

... פגישות מסוג זה עלולות להביא ברכה. קראתי בעתונות כי הסטורנטים מהמסכנון בחיפה החליטו להתחייים בשנת העשור לסי לילת כביש מראש זוהר לעיונידי. העולם הזה צריך גם הוא לגייס פלוגת קוראים שתתרבד למכצע זה.

איזה צרפת?
אייאפר של לא להניב על מכתבו של העורך אל הקורא (העולם הזה 1065) בענין לוחמי החופש כאלנייה. נניח אפילו שאנחנו זהים עם לוחמי חופש אלו, כול אורת לחימתם ורעיונותיהם. אך איך יכול אדם בעל הניון בריא לומר שאפשר לממור באופן נליו בלוחמים, ונם לזכות באהדת הצרפתים ב ענין ארץ-ישראל. אין אנו יכולים להרשות לעצמנו לאבד את ידיוות צרפת, על-ידי מעשים פזוים מסוג זה המוצעים על-ידי העורך.

ק. עדין, תל-אביב

פני החג
אינני מסכים אתכם (העולם הזה 1067) שחג הפורים השנה היה עוב. לדעתי הוא פשוט קיבץ צביון יותר אנושי ותרבותי. במקום לשמוח בהחובות, עשו השנה שמה בבתיים. הנשק שאני הייתי בו, למשל, היה אחר המוצלחים ביותר שנערך בהכתנתו כי שנים האחרונות.

ברוך קורלנדר, ירושלים

קודם כל אני חושב שהתחמשת שפירסמתם של כהן דת הנושא על גבו תמונות ענק של נערות ערומות-למצאה, פוגעת באדם הטוב, שלא לדבר על פגיעה בדת. אולם לדעתי יותר מעניינת הנערה מצידו השני של הכומר, שרק הצי פניה נראים בתמונה. מי היא? שושנה תורן, תל-אביב

כל החצאים שייכים לרחל בלכמן, קרובה של זיוה בלכמן-שפירירודן (ראה תמונה).

מות המינהג
כידוע, צעירי וצעירות כפרקאסם הם הסובלים יותר מכל בני נילם בענין ה נשואים שלהם. בשנים שעברו, האבא היה מכריח את בנו לקחת את הפלוגית התיא לאשה, אף על פי שאין הוא אוהב אותה. אולם היום, ברוד השם, כבר התגברנו על מכשול זה והסרנו אותו מדרךנו. נשאר עוד מכשול שני, אשר על הצעירות להסירו מהדרך. אבל האבא השם, אחרי שראה את ה צעיר ממריא השמיים הפשו אחרי שי השתחרר מידו האחת, מחד מאורן פו נם הצפור שבידו השנייה שתחרר, לכן אחו בה בשתי ידיו. הוא התחיל מכריח את בתו להנשא למי שהוא בוחר בו. באתר הדברים ניגש אחד ההורים בכפר אל בתו וציווה עליה להינשא לאיזה פלוגי מבני הכפר, אשר לא אהבה אותו. אולם הצעירה סיבה הפעם להכנע לרצון אביה, למכותיו, לנוי ותויו ולכל אמצעי הלחץ הרביריים של אביה. עד הרגע האחרון, לבסוף היא הצליחה לשכנע את אמה שהיא צודקת ומיד עמדו שתייה בפני האב, הסותר העששו, רבו איתו וכל אחד מה צדדים ספג מכות רציניות והמסמרה התערבה ברבר.

וכאן אנו, צעירי וצעירות כפרקאסם, פונים בכל לשון של בקשה לכבוד השומר לעמוד ליד מין הצדק ואל יאמין לכל הסי פורים של האבא. אני יודעים שכל בואדם מולדן ומת, וזה הוא גם רינם של המנהגים וה אמונות התפליית של האבא שלנו. קאסמאלי, כפר-קאסם

לפני מספר ימים באה סבוצת פקידים ממעם מסיה-הכנסה, כדי למדור את שפתי ההשקאה ב כפרנו. אחד האיכרים אמר להם שלמשרד החקלאות יש לוח מפר המראה את גורל כל ה שחיים. ענה המסדר: הני, והחל מאמינים למיססד הני, והחל לפסוע בעצדים בלתי-מסודרים לאורך ולרוחב האדמה. כששאל אותי אחד הנוכחים מהו סנה-המידה, הניב המסדר: "כל צעד שלי מיוצג מטר". ולפי חשבונו הפכו ארבעת הדונמים של אחד המסכנים לשבעה וחצי דונם, וזה יהיה חשבונם באומרו מס ה הכנסה. מיכאל סלמן, עבלין

כבוד למקור
קראתי במדור הווי (העולם הזה 1067), תחת הכותרת: גאון ונדיב ואכזר, את הספור על סבוצת הכדורגל של בית"ר אילת, וההפלאתי האם מלים אלה ה מצוטטות משיר בית"ר אינו מעוררות בלבכם כבוד? דבורה תגרי, חיפה

תזכיר חדרתי
במכתבו האחרון של הקורא מאיר צ. (העולם הזה 1067) מתמר האיש למעון כאילו הוא בעל חוש רומנטי. הוא יכול לסי פר זאת מעל נבי העתון, למי שאינו מכיר אותו. אם אינני מועה, מר סאיר צ., התכתבתי עמך באמצעות רותי של העולם הזה. תרשה לי להניד לך, ש לדעתי ולדעת כל חברתי שראו את מכתבך, לא רק שאין לך חוש רומנטי, אלא שגם עברתי כלשונה אינך יודע.

צפורה אפלבוים, חזרה

עת דורים
במאמר "נורת פנסם העצים", העולם הזה 1066) בו נאמר: "היא זכרה כיצד בילתה בנעמים לאחר נשואיה בבית של פלוג בוייהודה בחיפה, השייר לדורו של בעלה". מר משה בוייהודה, מרים מלון בן יהודה, אינו הודו של הנכרת מרים ומני שמרדי ואין בינו לבינה כל קשר חברתי. כנו שנכרת מרים השאירה אחריה חוב, ופר בוייהודה עומד להגיש תביעה נגד נכרת מרים רומנטיור.

עוד ד"ר חיים א. ליבא, תל-אביב

כפי שמסתבר גם מהקטע המצוטט במכתב, העולם הזה לא טען שמר בוייהודה הוא דודה של מרים רומנטיור.

אזן קשבת
בכתבה על ועידת החרשים אילמים (העולם הזה 1063) מצאתי את הקטע הבא: "השבוע התרחם שטח ערובתם האפרי, כאשר הודיע נציג משרד הרושי בפתיחת הועידה כי בחי נות פסיכוטכניות שיכנעו את משרד הרושי לאפשר לחרשים לקבל רישיונות נהיגה".

כיצונו לשאול כמה שאלות החשובות לי, והיכולות לפתור את בעייתו שהיא שמיעה לקויה בלבד. האם הורעתו של נציג משרד הרושי הנה כבר בשלב ביצוע האם ישנו כבר חרשה בעל רישיון נהיגה? האם אותו אדם יהיה חייב להשתמש במכשיר שמיעה או בלעדיו?

למרות שהחלטת באופן רשמי על מתן רש יונות נהיגה לחרשים, עדיין לא הוצאו רש יונות כאלה. ישנם כבר מספר נהגים חרשים שהצליחו בבחינות, ומחכים למתן רישיונות הנהיגה. נהג חדש יוכל לנהוג במכונית בלי מכשיר שמיעה, אם יתנוסס מאחורי מכוניתו שלט שייסמן כי הנהג חרש.

י. ק, ירושלים

למרות שהחלטת באופן רשמי על מתן רש יונות נהיגה לחרשים, עדיין לא הוצאו רש יונות כאלה. ישנם כבר מספר נהגים חרשים שהצליחו בבחינות, ומחכים למתן רישיונות הנהיגה. נהג חדש יוכל לנהוג במכונית בלי מכשיר שמיעה, אם יתנוסס מאחורי מכוניתו שלט שייסמן כי הנהג חרש.

י. ק, ירושלים

למרות שהחלטת באופן רשמי על מתן רש יונות נהיגה לחרשים, עדיין לא הוצאו רש יונות כאלה. ישנם כבר מספר נהגים חרשים שהצליחו בבחינות, ומחכים למתן רישיונות הנהיגה. נהג חדש יוכל לנהוג במכונית בלי מכשיר שמיעה, אם יתנוסס מאחורי מכוניתו שלט שייסמן כי הנהג חרש.

י. ק, ירושלים